

KINH TÁT ĐÀM PHÂN ĐÀ LỢI

(Saddharma-puṇḍarika)

MỘT QUYỂN

Hán dịch: Mất tên người dịch_ Nay phụ bản ghi chép của đời Tây Tấn.
Việt dịch: HUYỀN THANH

Nghe như vậy. Đức Phật ngự trong núi **Kỳ Xà Quật** (Gr̥dhra-kuṭa) tại **La Duyệt Kỳ** (Rāja-gr̥ha) cùng với **chúng Đại Tỳ Kheo** (Mahatā-bhikṣu-saṃgha) gồm bốn vạn hai ngàn người đến dự.

Nhóm **Tam Mạn Đà Bạt Đà** (Samanta-bhadra: Phổ Hiền), **Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát** (Maṃjuśrī) gồm tám vạn bốn ngàn người. Nhóm **Di Lạc Bồ Tát** (Maitreya) Trời, Người trong kiếp **Bạt Đà** (Bhadra-kalpa: Hiền Kiếp). Nhóm **Thích Vương** (Indra-rāja) cùng với chư Thiên **Đạo Lợi** (Trāyastriṃśa) chẳng thể tính đếm. **Phạm Vương** (Brahma-rāja) cùng với chư Phạm chẳng thể tính đếm. Vua **A Xà Thế** (Ajātasatru) cùng với chúng **Nhân Vương** (Nārendrāya) ở cõi **Diêm Phù Đề** (Jambu-dvīpa) rất nhiều, chẳng thể tính đếm

Đức Phật ở ngay trong bốn nhóm Đệ Tử là: **Tỳ Khưu** (Bhikṣu), **Tỳ Khưu Ni** (Bhikṣuṇī), **Ưu Bà Tắc** (Upāsaka), **Ưu Bà Di** (Upāsikā) nói **Tát Đàm Phân Đà Lợi** (Saddharma-puṇḍarika) [Tiếng Hán nói là **Pháp Hoa**], Đức Phật nói vô ương số **Kệ**

Lúc đó **Phù Đồ** (Stūpa: cái tháp) bảy báu từ dưới đất phun vọt lên trên đến cõi **Phạm Thiên** (Brahmā). Chính giữa **Phù Đồ** (cái tháp) có giảng đường bảy báu to lớn, treo: phướn, phan, dù, lọng... hương thơm trong sạch tinh khiết. Trong giảng đường xinh đẹp có cái giường bằng vàng, trên giường có Đức Phật ngồi, tên là **Bảo Hư La Lan** (Bahu-ratna, hay Prabhūtaratna: Đa Bảo) [Tiếng Hán nói là **Đại Bảo**] khen Đức Phật **Thích Ca Văn** (Śākya-muṇi) rằng: “Lành thay ! Lành thay ! Từ khi Ta **Bát Niết Bàn** (Parinirvāṇa: Niết Bàn Tịch Tĩnh, một trong ba Pháp Ấn) đến nay đã trải qua hằng biên sa kiếp, hằng biên sa cõi Phật, chỉ ở trong hư không, hằng biên sa Phật đã vào quá khứ. Ta trải qua từng kiếp như thế, thoát tiên chẳng quay về cõi ấy. Ta thấy Đức Phật **Thích Ca Văn** tinh tiến cầu Phật Đạo, dựa vào người dân làm việc, cho nên bố thí không có chán ghét thái quá, chẳng tiếc bàn tay, chẳng tiếc con mắt, chẳng tiếc cái đầu; chẳng tiếc vợ con, voi, ngựa, xe cộ; chẳng tiếc châu báu, không có Tâm tham ái... Ta cố tình đi ra, muốn cúng dường Đức Phật Thích Ca Văn kèm theo hoá độ các kẻ hèn kém. Nguyên xin Đức Phật Thích Ca Văn ngồi trên cái giường vàng của Ta, rồi nói Kinh **Tát Đàm Phân Đà Lợi** (Kinh Pháp Hoa)”

Khi ấy, Đức Phật Thích Ca Văn lên giảng đường, đến cái giường vàng, ngồi lên, liền nói Kinh **Tát Đàm Phân Đà Lợi** (Kinh Pháp Hoa). Lại nói vô ương số **Kệ** rằng:

“Nghe Lạc Bảo Phật

Người biết tên gọi (danh tự)

Chẳng sợ sinh tử

Lại chẳng khổ nhọc

Nghe Được Vương Phật

Người biết tên gọi

*Chẳng phải lo hơn
Tự biết Túc Mệnh”*

Lúc đó, Đức Phật Thích Ca Văn nói vô ương số a tăng kỳ kiếp. Lại nói vô ương số a tăng kỳ kiếp: “Khi Ta hành Đạo Bồ Tát thời tìm cầu Kinh **Tát Đàm Phân Đà Lợi** bố thí cho người. Tại chỗ tìm cầu thì cơm, thức ăn, quần áo, vợ con...bắt đầu không có Tâm ái luyến

Khi Ta làm quốc vương thời đời đầy sống rất lâu, Ta liền lập Thái Tử làm vua, vứt bỏ việc nước, đáng trống lắc chuông, tự giới thiệu thân, nói rằng: “*Ai muốn nhận tôi làm đầy tớ ? Tôi tìm cầu Kinh **Tát Đàm Phân Đà Lợi**, Tôi muốn hành cúng dường”*

Thời có một vị Bà La Môn nói với Ta rằng: “*Hãy đến làm tôi tớ cho Ta, Ta có Kinh **Tát Đàm Phân Đà Lợi**”*

Ta liền đi theo vị Bà La Môn, một lòng làm tôi tớ, múc nước, quét đất, hái hoa quả, thức ăn uống cho vị Bà La Môn, ngàn năm chẳng lười nghỉ”

Lúc đó Đức Phật nói **Kệ** rằng:

“Đánh trống, lắc chuông, Nguyện

Tự giới thiệu, ai cần

Nhận tôi làm tôi tớ

Tôi muốn hành cúng dường

Nô Tâm (Tâm phục dịch), hành Thiện Ý”

Đức Phật nói: “Vị vua khi ấy là thân của Ta vậy, vị Bà La Môn đó là **Điều Đạt** (Devadatta). Ai ban ân khiến cho Ta được mãn **sáu Ba La Mật** (Ṣaḍ-pāramitā), 32 Tướng, 80 hạt giống ? Đều là ân phước của Điều Đạt. Điều Đạt là vị Thầy tốt của Ta, vị Thầy tốt ban ân khiến cho Ta mãn sáu Ba La Mật, 32 Tướng, 80 tùy hình tốt đẹp, uy thần tôn quý, độ thoát mười phương...Tất cả đều là ân của Điều Đạt.

Khoảng a tăng kỳ kiếp sau này, Điều Đạt sẽ được làm Phật, tên hiệu là **Đề Hoà La Gia** (Deva-rāja: Tiếng Hán là **Thiên Vương**), sẽ được mười loại Lực (Daśa-bala), 32 tướng, 80 hạt giống. Nước của Đức Phật **thiên Vương** có tên gọi là **Đề Hoà Việt** (Devasopāna:Tiếng Hán là **Thiên Địa Quốc**). Đức Phật Thiên Vương sẽ vì người dân nói Pháp đến hết kiếp chẳng lười nghỉ. Lần nói Pháp thứ nhất sẽ hoá độ hằng biên sa người được Đạo **A La Hán** (Arhat), hằng biên sa người được Đạo **Bích Chi Phật**, (Pratyeka-buddha), hằng biên sa người phát Tâm **A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề** (Anuttarā-samyaksambuddhi: Vô Thượng Chính Đẳng Chính Giác)

Lúc đó Đức Phật Thiên Vương sống thọ 20 Kiếp, sau khi **Bát Nê Hoàn** (Parinirvāṇa) thì **Pháp** (Dharma) trụ 20 Kiếp. Sau khi Đức Phật Thiên Vương **Bát Nê Hoàn** thì **Xá Lợi** (Śāśira) chẳng tan, khởi làm một cái Tháp bảy báu, rộng 60 dặm, dài 80 dặm, tất cả người ở cõi Diêm Phù đều đến cúng dường Xá Lợi của Đức Phật. Lúc đó vô ương số người đắc Đạo A La Hán, vô ương số người phát Tâm Bích Chi Phật, vô ương số người phát Tâm A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề.

Kẻ trai lành, người nữ thiện nghe Kinh **Pháp Hoa** này mà tin tưởng, chẳng phải báng sẽ trừ diệt được tội quá khứ đương lai, đóng bít cửa của ba đường ác, mở cửa của ba đường lành, sinh trên Trời thường làm bậc đệ nhất, sinh trong loài người thường làm bậc đệ nhất, sinh trước mặt mười phương Phật thì tự nhiên hoá sinh trong hoa sen bảy báu”

Khi ấy tại cõi Phật ở phương bên dưới, có vị Bồ Tát tên là **Bát Nhã Câu** (Prajñāmkūśa) tự bạch với Đức Phật ấy rằng: “*Con sẽ sớm quay về Bản Thổ*”

Đức Phật Thích Ca Văn nói rằng: “Này Bát Nhã Câu ! Ta có vị Bồ Tát, tên là **Văn Thù Sư Lợi** (Mañjuśrī), có thể cùng nhau gặp gỡ rồi quay về nước cũ (bản thổ)”

Tức thời, Văn Thù Sư Lợi từ trong cung vua Rồng **Sa Hạt** nhảy vọt lên, ngồi trên toà hoa sen lớn, hoa lớn như bánh xe, hoa ấy có một ngàn cánh, các vị Bồ Tát đi theo, số lượng rất nhiều. Văn Thù Sư Lợi liền hạ hoa sen lớn xuống, đến làm lễ với hai Đức Phật rồi quay lại cùng với Bát Nhã Câu, thăm hỏi nhau.

Bát Nhã Câu hỏi Văn Thù: “Trong cái ao đã vào, số được hoá độ thế nào ? Nhiều hay ít ?”

Văn Thù đáp rằng: “Số ấy rất nhiều, không thể tính đếm. Nếu dùng miệng nói thì chẳng phải là chỗ tin tưởng của Tâm, tự sẽ có chứng”

Tức thời cái ao ấy, phun hoa từ bên dưới vọt ra, tận trong cái ao ấy, tất cả chỗ đã phân tán.

Người vốn phát **Tâm Bồ Tát** (Bodhisatva-citta) thì bông hoa ấy ở ngay trong hư không chỉ nói việc của **Ma Ha Diễn** (Mahā-jñāna: Đại Trí, hoặc Mahā-yāna: Đại Thừa)

Người vốn phát **Thanh Văn** (Śrāvaka) thì bông hoa ấy ở ngay trong hư không chỉ nói việc chặt đứt sinh tử

Văn Thù Sư Lợi nhìn thấy bông hoa như vậy, dùng **Kệ** đáp Bát Nhã Câu Bồ Tát rằng:

*“Do ý của Nhân Giả
Tự phân biệt số ấy”*

Bát Nhã Câu Bồ Tát lại hỏi Văn Thù Sư Lợi: “*Nói Pháp của nhóm nào, cho nên chỗ hoá độ mới như thế ?*”

Văn Thù đáp rằng: “Ở trong cái ao ấy, chỉ nói **Tất Đàm Phân Đà Lợi** (Pháp Hoa)”

Bát Nhã Câu lại hỏi: “Pháp ấy rất cao quý, không có thể theo kịp. Đã có ai liên có thể đắc được Phật chưa ?”

Văn Thù đáp rằng: “Sa Hạt Long Vương có cô con gái tám tuổi, Trí Tuệ rất lớn, Ý Nguyện chẳng thể coi thường, liền có thể đắc được Phật”

Bát Nhã Câu Bồ Tát nói với Văn Thù Sư Lợi rằng: “Tôi thấy Thầy của Nhân Giả, cầu Phật siêng năng cực khổ, gom chứa Công Đức, Kiếp số rất nhiều...nên chẳng tin cô gái này liền có thể đắc được Phật”

Trong cái ao có cô gái tức thời nhảy vọt lên, nhiều quanh Đức Phật ba vòng, chấp tay rồi bạch Phật rằng: “Tướng Phật tốt đẹp đoan chính, Công Đức cao tột, là nơi mà chư Thiên đã phụng thờ, là chỗ mà tất cả Trời, Rồng, Quỷ Thần, người dân, Tát Hoà Tát đã tôn kính. Pháp đã nói rất cao quý. Nay con lập Nguyện, liền muốn đắc được Phật”.

Xá Lợi Phất (Śāriputra) liền nói với cô gái rằng: “Tuy phát Nguyện này nhưng Phật chẳng thể đắc được. Lại ngươi là người nữ, hành gom công chất chứa nhưng **Hạnh** (Caryā, hoặc Carita) nhưng chưa ứng với Bồ Tát”

Cô gái tự cầm viên ngọc Ma Ni có giá trị tương đương với một nước. Cô gái mau chóng dâng lên Đức Phật, Đức Phật cũng mau chóng nhận lấy.

Cô gái nói với Xá Lợi Phất và Bát Nhã Câu Bồ Tát : “Tôi dâng viên ngọc cho Đức Phật là chậm hay mau ?”

Đáp rằng: “ Rất nhanh”

Cô gái lại nói: “Đức Phật nhận viên ngọc của tôi là chậm hay mau ?”

Đáp rằng: “ Rất nhanh”

Cô gái nói: “Tôi dâng viên ngọc cho Đức Phật chẳng chậm, Đức Phật nhận viên ngọc của tôi lại chẳng chậm. Nay tôi nhận lấy Phật rất nhanh”

Lúc đó, tức thời thân nữ biến làm Bồ Tát, chúng Hội đều kinh ngạc. Liên biến làm thân Phật đều đầy đủ mọi tướng tốt đẹp, cõi nước, Đệ Tử...như điều mà Đức Phật đã làm.

Tất cả chúng Hội, Trời, Rồng, Quỷ Thần, vô ương số người đều phát **Vô Thượng Chính Chân Đạo Ý**. Ba ngàn Đại Thiên quốc thổ chấn động theo sáu cách, ba vạn **Tu Đà Hoàn** (Srota-āpanna) được **A Duy Việt Trí** (Avaivart: Bất Thoái Chuyển)

KINH TẤT ĐÀM PHÂN ĐÀ LỢI
MỘT QUYỂN (Hết)

18/08/2011